

Sygnatura akt VIII Gz 503/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2018

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa L. P.

przeciwko M. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 19 lipca 2018 roku, w sprawie o sygnaturze XI GNc 2355/16

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 225,00 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Leon Miroszewski

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, postanowieniem z dnia 19 lipca 2017 roku, w sprawie XI GNc 2355/16, odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie tego Sądu z dnia 21 czerwca 2017 roku, przyjmując, że termin do zaskarżenia tego postanowienia upłynął w dniu 10 lipca 2017 roku, zaś pozwany wniósł zażalenie w dniu 11 lipca 2017 roku. Powołał się na treść przepisów art. 370 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

Pozwany wniósł zażalenie na to postanowienie, zaskarżając je w całości. Domagał się jego zmiany poprzez przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 27 grudnia 2016 roku, a więc stwierdzenie skutecznego wniesienia sprzeciwu. Wniósł też o zasądzenie od powódki kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu pozwany nie przedstawił żadnych twierdzeń w sprawie okoliczności dotyczących sposobu i terminu wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 21 czerwca 2017 roku, skupiając się wyłącznie na okolicznościach wniesienia samego sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz uzupełnienia jego braków.

Powódka wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Zażalenie jest bezzasadne. Skarżący w żaden sposób nie odniósł się do przesłanki odrzucenia jego zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji z dnia 21 czerwca 2017 roku. W szczególności nie zaprzeczył, że jego zażalenie na to postanowienie było spóźnione.

Trafna była zatem ocena skutków złożenia zażalenia po terminie ustawowym (art. 394 § 2 k.p.c.), o którym w niniejszej sprawie pouczono pozwanego wraz z doręczeniem mu postanowienia z dnia 21 czerwca 2017 roku (k. 58), może jedynie z tym sprostowaniem, że w podstawie prawnej rozstrzygnięcia, podanej w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, należało przywołać przepis art. 397 § 2 k.p.c., a nie art. 398 k.p.c.

Na podstawie art. 370 k.p.c., mającego zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu. Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odpowiada zatem prawu, bez znaczenia są przy tym argumenty pozwanego podnoszone co do wniesionego wcześniej sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Niezależnie od powyższego, działanie pozwanego (składanie kolejnych, spóźnionych zażaleń na postanowienia o odrzuceniu poprzedzających czynności procesowych) może wskazywać na zмирzanie do przedłużenia postępowania. W związku z tym, choć postanowienie w postępowaniu zażaleniowym w ramach postępowania uproszczonego nie wymaga uzasadnienia z urzędu, w niniejszej sprawie sporządzone zostało uzasadnienie, co zmierza do przyspieszenia zakończenia sprawy.

Mając na uwadze powyższe, należało, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalić zażalenie jako bezzasadne.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., obejmując nimi koszty zastępstwa radcy prawnego po stronie powodowej w wysokości wynagrodzenia wynikającego z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Leon Miroszewski